

[Tinning]

grænse, og det er der også her. Jeg synes, det var usædvanlig originalt at høre det fra et medlem af det radikale venstre.

Så vil jeg godt vende tilbage til det liberale manifest for folkeskolen: friheden er til for at blive brugt, citeret fra side 3. Hvis der er protester mod en skolenedlæggelse, bør man fortælle forældrene og skolenævnet, hvor mange penge der er til rådighed for den pågældende skole, når man tager et rimeligt hensyn til, at der spares skoletransportudgifter, specialundervisning, byggerier m.v. ved bevarelse af en lille skole. Hvis forældrene og lærerne under disse vilkår ønsker skolen bevaret, bør den under alle omstændigheder bevares. Bemærk, at der er mange måder, hvorpå driftsudgifterne på en lille skole kan nedsættes: samlæsning af flere årgange i visse fag, variation i timetallet, bistand fra forældre osv.

Jeg kan ikke forstå det radikale venstres dagsorden som andet end et forsøg på en konkret udmøntning af de holdninger, der ligger i dette papir, »Friheden er til for at blive brugt«, der som tidligere nævnt er skrevet af en hr. Bertel Haarder i juni 1982.

Sagt på en anden måde: hr. Ole Vig Jensen har i dag markeret sig om den bydreng for undervisningsministeren, som det radikale venstre i det hele taget er for regeringen, og det skal de da selvfølgelig have tak for; så kan vi andre se helt tydeligt, hvad der foregår. Jeg vil selvfølgelig godt i øvrigt vide, hvad hr. Ole Vig Jensen siger til forslåget om lidt bistand fra forældre sådan ad administrativ vej.

Hr. Ole Vig Jensen var ind på endnu en af »disse mange tak til undervisningsministeren«, fordi undervisningsministeren fortalte, at det radikale venstre faktisk havde stillet nogle krav, da man forhandlede nedskæringer på bloktilskud omkring folkeskolen. Det er der ikke noget som helst nyt i, heller ikke for mig. Det radikale venstre har pralet af det ved adskillige lejligheder, og jeg har da hørt det ved adskillige lejligheder.

Det, jeg sagde, var faktisk også, at selv om man havde fået gennemført de ting, er det stadig væk sådan, at nedskæringerne på bloktilskuddene rammer folkeskolen, og det uanset om hr. Ole Vig Jensen kan lide det eller ej, fordi det, kommunerne skal, jo bl.a. er at finde ud af: vil vi spare på bibliotekerne, vil vi skære ned på plejehjemmene, vil vi

følge den nye lov om karensdagen, hvor meget vil vi skære ned på kontanthjælpen, hvor meget vil vi skære ned på daginstitutionsområdet, hvor meget vil vi skære ned på transporten for syge osv. osv.? Det må man selv finde ud af, og man må selv finde ud af at afveje de nedskæringer over for nedskæringerne på folkeskoleområdet. Og bare fordi hr. Ole Vig Jensen måtte have sagt engang, at det helst ikke må ramme folkeskoleområdet, vil det stadig væk gøre det, det er klart.

Til sidst skal jeg sige, at når vi får en dagsorden fra det radikale venstre – og jeg er da selvfølgelig ikke spor forarget over, at hr. Ole Vig Jensen går og laver det sammen med hr. Bertel Haarder i korridorerne, det er normal arbejdsgang, sådan er det jo bare – som i realiteten bare er et forsøg på at skrive noget, hr. Bertel Haarder skrev i juni 1982, på parlamentarisk sprog, kan vi selvfølgelig ikke støtte det.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Mig bekendt har hr. Ole Vig Jensen betydelig højere anciennitet her i tinget, end jeg har, og da han har sagt de samme ting, før jeg kom herind, er det vel lidt stærkt at påstå, at et skrift, skrevet for et halvt år siden, skulle danne baggrund for noget som helst, hr. Ole Vig Jensen har foretaget sig.

I øvrigt kan jeg oplyse, at der tidligere, i 1974, var et fortræffeligt samarbejde mellem en række partier og socialistisk folkeparti om at lette muligheden for at bevare små skoler. Jeg tror, det var ved den lejlighed, folkeafstemningsparagraffen blev skærpet, sådan at det blev lettere for forældrene at gå imod en kommunalbestyrelses beslutning. Det var socialistisk folkeparti med til, så jeg forstår ikke, hvorfor hr. Tinning spilder tingets tid på sådanne perfidier.

Når jeg bad om ordet, var det for at kommentere det, som mange har været inde på, nemlig at man kan jo ikke bevare små skoler, samtidig med at man sparer. Vel kan man det. Hvis man laver en statistik over de danske kommuner og ser, hvor man har små skoler, og hvor man har store skoler, vil man opdage, at det næsten helt konsekvent er kommunerne med mange små skoler, altså med en gennemsnitlig lille skolestørrelse, som har de laveste udgifter pr. barn. F. eks. ligger en kommune som Ryslinge, som ikke